C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr.4r-952/24 Judecătoria Bălți sediul Central
/4-24098066-03-4r-07102024/ Judecător: Rodica Chistruga

D E C I Z I E
în numele Legii

05 noiembrie 2024 mun. Bălţi

Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți

În componenţă:
Președintele completului, judecător Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni și Oxana Mironov

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către avocatul Angela Procopciuc în comun cu contravenientul Eugeniu Burlacu, împotriva hotărârii judecătoriei Bălți Sediul Central din 17.09.2024, emisă în cauza **Burlacu Eugeniu**, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei, ținând cont de actele cauzei, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți, -

C O N S T A T Ă:

La data de 29.08.2024, în privința cet. Burlacu Eugeniu a fost întocmit proces verbal cu privire la contravenție pentru faptul că cet. Burlacu Eugeniu la data de 12.08.2024 ora 18:00, aflându-se în mun.Bălți str. 1Mai 1A nu și-a îndeplinit obligațiile de educare și instruire a fiului său minor ***** în rezultatul căror ultimul la agresat fizic în stradă pe cet.Mecluș Boris a.n. *****, și a proiectat „grafiti” pe peretele blocului rezidențial situat pe adresa mun.Bălți str.1Mai 1A, prin ce a comis contravenția prevăzută de art.63 alin. (2) Cod contravențional.

La 02 septembrie 2024, în conformitate cu prevederile art. 395 Cod contravențional, agentul constatator, a expediat materialele acumulate pe cazul dat, în instanța de judecată, pentru examinarea şi adoptarea unei hotărâri.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Central din 17.09.2024, Burlacu Eugeniu a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) Cod contravențional, stabilindu-i sancțiune sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale, ceea ce constituie 900 (nouă sute) lei.

S-a explicat lui Burlacu Eugeniu dreptul de a achita jumătate din amenda stabilită, conform art. 34 alin. (3) Cod contravențional, dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a hotărârii și efectele neachitării amenzii în decurs de 30 de zile din momentul aducerii la cunoștință a hotărârii, prevăzute de art.34 alin. (4) Cod contravențional.

Acțiunea civilă înaintată de victima Șuprovici Anastasia a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să decidă instanța de drept civil.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, aceasta a fost contestată cu recurs de către avocatul Angela Procopciuc în comun cu contravenientul Burlacu Eugeniu, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii judecătoriei Bălți sediul Central din 17.09.2024 pronunțată în privința lui Burlacu Eugeniu în baza art.63 alin. (2) Cod contravențional cu dispunerea rejudecării cauzei contravenționale în instanța de fond. Pronunțarea unei încheieri de examinare a prezentului recurs cu participarea părților pe motivul examinării cauzei în lipsa unui apărător ales și necesitatea prezentării probelor suplimentare.

În motivarea recursului a invocat faptul încălcării de către instanța de fond la examinarea prezentei cauze a dreptului la apărare și proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO.

Susține că instanța de fond a examinat prezenta cauză contravențională în lipsa avocatului ales sau din oficiu, au fost calificate eronat semnele faptului contravențional, nefiind cercetate probele care sunt lovite de nulitate, învinuirea adusă lui Burlacu Eugeniu este neclară și neînțeleasă și aplicarea sancțiunii contravenționale neproporționale faptei.

La fel, indică că prin procesul-verbal contravențional din 28.08.2024, Burlacu Eugeniu a refuzat de translator, dar nu de avocat ales, or la rubrica apărătorului contravenientul nu a semnat că este de acord ca să fie întocmit procesul-verbal în lipsa acestuia. Acuzația adusă prin prezentul proces-verbal se indică la o parte vătămată Melcuș Boris, care nu a dus nici o acțiune civilă, nu a fost recunoscută partea civilă pe suma de 10599 lei, iar semnul calificativ al cauzării de prejudicii pe această sumă nu este clară, anume cărei peroane i-a fost cauzat acest prejudiciu.

Totodată, indică faptul că la rubrica anexe din procesul-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator nu a anexat un careva corp delict, sau alt suport electronic cu imagini video, prin ce se pretinde că discul DVD examinat în instanța de fond nu a primit un statut de probă obținută cu respectarea procedurii penale.

Astfel, conchide că din acuzația adusă prin procesul verbal cu privire la contravenție în baza art. 63 alin. (2) Cod contravențional în privința lui Burlacu Eugeniu se face trimitere la încălcarea art. 60 Codul familiei.

Prin urmare, partea apărării constată că acuzația adusă lui Burlacu Eugeniu este neclară, lipsind semnele calificative ale laturii obiective a contravenției prevăzute la art. 63 alin. (2) Cod contravențional. O neîndeplinire corespunzătoare a obligațiilor părintești se egalează când unul din părinți nu l-ar fi educat sau instruit pe copil în modul stabilit de art. 60 Codul familiei, care indică direct ce obligații le revin- conform propriilor convingeri, pentru dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a copilului să asigure frecventarea de către copil a școlii.

Așadar, din esența acestor obligații cei revin lui Burlacu Eugeniu toate sunt îndeplinite- copilul frecventează școala, se caracterizează pozitiv, inclusiv și la școală este caracterizat pozitiv, la fel dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală este normală la minor.

De asemenea, a mai indicat faptul că lipsa de supraveghere din alin.(2) art.63 Cod Contravențional imputată lui Burlacu Eugeniu nu este descrisă în actul de învinuire, dar nici reținută în hotărârea judecătorească pronunțată la 17.09.2024, acuzatorul de stat şi instanța s-au limitat doar la partea a doua a laturii obiective — a agresat fizic o persoană fizică şi a desenat un perete a blocului locativ- acțiuni care nu se întrunesc în săvârșirea de către copil a unei fapte socialmente periculoase.

La fel, menționează că nici un material în privința lui ***** 14 ani, nu a fost întocmit cu transmiterea Comisia pentru minori spre a fi luat la evidenţă ca făptuitor de fapte socialmente periculoase în materialele cauzei contravenționale nu sunt. Apărarea pretinde nu numai faptul că nu sunt probe că minorul a desenat peretele, dar nu este nici stabilit proprietarul care ar pretinde la careva prejudicii materiale, de altfel aici ar putea merge vorba de prezența unor pretenții civile, dar nu fapte socialmente periculoase.

Altfel susține că, fapta comisă de minor ar trebui formal să constituie o contravenție care potrivit art.10 Cod Contravențional se constată- ca acțiuni ilicite, cu grad de pericol sporit, mai redus ca infracțiunea, săvârșit cu vinovăție ce atentează la valorile ocrotite de lege, fiind prevăzute de prezentul Cod şi pasibile de sancțiune contravențională.

Recurenții au mai indicat faptul că vopsirea peretelui descris în acuzația adusă lui Burlacu Eugeniu nu se întrevede că anume copilul acestuia a comis o faptă socialmente periculoasă, or nu se descrie nici care normă din Codul contravențional a comis, nici nu a fost stabilit dacă el a comis cu mai mulți băieți aceste fapte, nici dacă acest fapt se încadrează în careva normă a codului contravențional pentru care s-ar stabili o sancțiune. Iar agresarea fizică a lui Melcuş Boris manifestată prin echimoză la braț (mână) se vede chiar din imagini video că a putut fi cauzată prin legitima apărare, ori, inițiatorul certei este pretinsa victimă, anume el a început să-l filmeze, fapt ce este interzis prin legea privind datele cu caracter personal (nici o persoană contra voinței sale nu poate fi

fotografiat sau filmat), i s-a rupt maioul, la târât jos de pe scaun ca să recunoască că el a desenat peretele, a fost lovit nu numai de Melcuş Boris dar şi de 2 ori pe față de către Șuprovici Anastasia.

Așadar, recurenții au mai invocat că fiind copilul minor atacat de două persoane în vârsta, acesta a avut tot dreptul să se apere de acțiunile ilegale ale acestuia, pe faptul dat se investighează o anchetă privind aplicarea violenței fizice, torturii, tratamentelor inumane si degradante de aceste două pretinse victime. (înscrisurile corespunzătoare vor fi prezentate instanței de recurs mai tîrziu).

Acțiunile samavolnice de a se răzbuna pe presupusul copil, care a desenat peretele, aplicarea violenței fizice asupra copilului, cât şi violenței psihice de a recunoaște un fapt- toate denotă că copilul a avut tot dreptul să se apere de infracțiunile comise de acești doi atacatori Melcuş Boris şi Șuprovici Anastasia, în temeiul art.21 Cod Contravențional.

De asemenea, din motivele neclarității acuzației se pretinde la nulitatea procesului verbal contravențional în temeiul art.443 Cod Contravențional, deoarece actul întocmit în privința lui Burlacu Eugeniu nu conține date obligatorii privitor la procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde: încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative, ale elementelor constitutive ale contravenției; partea rezolutivă a procesului-verbal cuprinde decizia agentului constatator de sancționare, de încetare a procesului contravențional sau de remitere a cauzei funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator sau autorității competente să soluționeze cauza contravențională, ori în instanța de judecată, cu recomandarea, în toate cazurile, dacă consideră necesar, privind sancționarea sau privind încetarea procesului, indicându-se şi termenul de contestare în instanță.

De asemenea, s-a mai indicat faptul că garanțiile instituite în Constituție impun ca legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta ca semn al laturii obiective a infracțiunii să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului.

În raportul asupra relației dintre responsabilitatea ministerială politică și cea penală, Comisia de la Veneția a menționat că prevederile penale care interzic „abuzul în serviciu”, „folosirea inadecvată a puterilor” și „ abuzul de putere ” sau infracțiuni similare sunt foarte problematice, atât cu privire la cerințele calitative ale art.7 al Convenției Europene, cât și la alte cerințe fundamentale conform principiului statului de drept, și relevă de asemenea, că acestea sunt în mod special vulnerabile la manevre politice abuzive. Comisia de la Veneția a considerat că

aceste prevederi penale trebuie interpretate în sens restrâns și aplicate cu un grad înalt de prudenţă, astfel încât să poată fi invocate numai în cazuri în care fapta este de natură gravă.

La judecarea cauzei contravenționale în fond nu a fost solicitat prezența unui avocat din oficiu, ori, contravenția este gravă și examinarea cauzei în lipsa apărării direct indică la încălcarea prevederilor art.6 CEDO.

La fel, nu au fost citați şi audiați martorii la care judecata face trimitere *****, *****, făcând trimitere numai la procesele verbale de audiere, la care contravenientul nu avut acces, nici posibilitatea de a pune întrebări, ori, explicațiile persoanelor fizice interpretate de agentul constatator, în contradictoriu cu normele procedurii contravenționale urmează a fi excluse din dosar şi a nu fi puse la baza hotărârii judecătorești, ori, explicațiile din dosarul contravențional nu constituie izvor de probă, or nu se ştie care este statutul persoanelor audiate, nu au fost avertizate de răspunderea penală pentru darea declarațiilor false, deci, nu întrunește calitățile unei probe legale.

Apărarea pretinde că reieșind din cerințele art.427 alin.(7) Cod Contravențional, art.94, 251 CPP, nulitatea probelor poate fi ridicată în orice stadiu al procesului contravențional (penal), mai ales că despre ele s-a aflat doar în instanţa de judecată, aceste acte încalcă dreptul la un proces echitabil şi contradictoriul prevăzut de art.6 CEDO, dreptul la apărare, dar si fiind dobândite contrar procedurii.

Așadar, instanța de judecată este obligată să aprecieze probele, care au fost puse în fața instanței, iar lipsa lor nu au puterea juridică de probă şi urmează a fi interpretate în favoarea contravenientului. Prin prisma art.8 CPP toate dubiile urmează a fi interpretate în favoarea învinuitului, corespunzător Codului Contravențional.

Reieșind din prevederile art.6 CEDO cu referire la prezumția nevinovăției, apărarea pretinde că Burlacu Eugeniu nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, de aici, nu a fost obligat să dovedească că copilul său a comis acte socialmente periculoase și că a admis lipsa de supraveghere, ori la data de 12.08.2024 era încă la serviciu, copilul era sub supravegherea mamei sale, ori, instanța de judecată nu a luat toate măsurile de stabilire a adevărului pe cauză.

Materialele dosarului contravențional denotă nu numai despre încălcările de procedură, care duc la nulitatea procesului contravențional dar și la încetarea procedurii contravenționale din lipsa faptului în baza art.461 Cod Contravențional, care stabilesc că în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 şi 445 Cod contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

Prin urmare, recurenții constată faptul că instanța de judecată nu a examinat fondul cauzei, adică circumstanțele importante pentru stabilirea adevărului

rezultate din prevederile art.458 Cod Contravențional. Apreciind doar probele acuzării dobândite cu încălcarea procedurii, instanța de judecată a încălcat principiului contradictorialității procesului şi egalității armelor în proces, stabilite de normale naționale ale codului de procedură penală, dar şi art.6 CEDO.

Astfel, consideră că instanța de judecată nu a stabilit existența semnelor laturii obiective a faptului contravenției imputate, a întrecut limita acuzației acordate lui Burlacu Eugeniu, judecătorul nu a stabilit circumstanțe importante şi nu a motivat de ce la constatarea vinovăției se aplică sancțiunea complementară, maximală de 18 u.c., dar nu minimală sau în limită, ori, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, urmări prejudiciabile nu sunt, recurentul este pentru prima dată atras la răspundere contravențională, antecedente penale şi contravenționale nu are.

La fel consideră, în latura aplicării pedepsei instanța nu a motivat suficient concluzia de aplicare a pedepsei celei mai aspre contravenientului, prin ce se încalcă dreptul accesului la justiție, ori o hotărâre judecătorească nemotivată suficient este o încălcare gravă a drepturilor fundamentale.

Astfel, temei de casare a hotărârii judecătorești în cauza contravențională în privința lui Burlacu Eugeniu se întrevăd în art.466, 473 Cod Contravențional, care se referă la rejudecarea cauzei în primă instanță, deoarece probele acuzării nu au fost cercetate în instanța de judecată, iar în lipsa lor nu poate fi dovedită latura obiectivă şi nici subiectivă a contravenției, or fiind examinată cauza în lipsa făptuitorului şi avocatului său este necesară administrarea de probe suplimentare.

Un alt motiv de rejudecare este şi faptul că sunt admise încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, (cu referire la competența teritorială), dar şi privind citarea obligatorie a părților, în partea avocatului din oficiu impus prin lege, privind respectarea dreptului la apărare.

De asemenea, privind soluția de încasare a prejudiciului de 10599 lei, partea apărării pretinde că un așa element a laturii obiective nu se menține în norma imputată la alin. (2) art. 63 Cod contravențional, dar nici nu a fost înaintată acțiunea civilă și nici de către un reclamant cuvenit.

Prin urmare, susține că instanța de fond urma să delimiteze pretențiile personale a pretinsei victime Șuprovici Anastasia cu pretențiile posibile a proprietarului sau gestionarului blocului locativ, care nici nu este stabilit, ori la materialele cauzei nu se regăsește nici un act de proprietate sau de balanță, dar această presupusă victimă nici nu este recunoscută cel puțin cu statut de victimă sau parte civilă.

Arată, că potrivit art.21 din Constituție, alin.(2) art.6 CEDO, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal. Analiza conținutului învinuirii formulate denotă caracterul formal al acesteia. Mai mult, învinuirea este una abstractă, ceea ce înseamnă că organul de urmările penală şi acuzatorul de stat au încălcat mai multe drepturi şi

chiar principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 alin.1 CEDO.

La data de 15.10.2024, în adresa instanței de recurs a parvenit prin intermediul poștei electronice dovada achitării taxei de timbru de către contravenientul Burlacu Eugeniu.

Procedura înștiințării legale a fost executată.

Conform prevederilor **art.471 alin.(1) Cod Contravențional**, (*1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

La data de 05.11.2024, a parvenit referință (solicitare) de la agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Bălți, Muntean Marin prin care a solicitat respingerea recursului depus de către contravenientul Eugeniu Burlacu în comun cu avocatul Angela Procopciuc ca unul neîntemeiat și solicitând menținerea în vigoare a hotărârii judecătoriei Bălți, sediul Central din data de 17.09.2024 ca una legală și întemeiată.

Verificând argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei şi cu prevederile legii în vigoare, Colegiul penal constată că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat cu menținerea hotărârii instanței de fond ca legală, reieșind din următoarele considerente.

Colegiul își întemeiază soluţia reţinută în baza art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod Contravenţional conform căruia: *,,(1) După examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii... şi anume: 1) respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat".*

Cu titlu preliminar, asupra solicitării avocatului Angela Procopciuc în interesele contravenientului Burlacu Eugeniu privind desfășurarea ședinței de examinare a prezentei cauzei cu prezența acestora, Colegiul penal o va respinge ca neîntemeiată din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 471 Cod contravențional, 1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, **fără prezența părților.** (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței. **(3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum și la cererea motivată a părților, instanța de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea ședinței de judecată, cu citarea părților pentru prezentare la proces.**

La caz, Colegiul penal a constatat, că în susținerea acestei solicitări, recurentul nu a invocat motive temeinice care ar indica la prezența unei deosebite necesități pentru petrecerea ședinței de judecată cu participarea părților.

Or, toate motivele dezacordului recurenților cu hotărârea contestată, le-au reflectat în cererea de recurs faptul dat coroborând cu prevederile alin.(3) art.471 Cod contravențional, conform căror: dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum și la cererea motivată a părților, instanța de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea ședinței de judecată, cu citarea părților pentru prezentare la proces, din care rezultă că solicitarea recurentului poate fi admisă de instanță doar la necesitatea acesteia.

Respectiv, solicitarea recurenților cu privire la judecarea recursului în prezența acestora, este apreciată ca nefondată, Colegiul neconsiderând necesară participarea acestora în instanța de recurs.

Cu referire la fondul cauzei, Colegiul menționează că, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, şi numai în temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

În fapt, potrivit materialelor cauzei s-a reținut că, la 29.08.2024, în privința cet. Burlacu Eugeniu a fost întocmit proces verbal cu privire la contravenție pentru faptul că cet. Burlacu Eugeniu la data de 12.08.2024 ora 18:00, aflându-se în mun.Bălți str. 1Mai 1A nu și-a îndeplinit obligațiile de educare și instruire a fiului său minor ***** în rezultatul căror ultimul la agresat fizic în stradă pe cet.Mecluș Boris a.n. *****, și a proiectat „grafiti” pe peretele blocului rezidențial situat pe adresa mun.Bălți str.1Mai 1A, prin ce a comis contravenția prevăzută de art.63 alin. (2) Cod contravențional.

Instanța de recurs relevă că, la examinarea cauzei instanța de fond a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a lui Burlacu

Eugeniu, în prezența probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată complet, fiind stabilit cert faptul că în acțiunile lui Burlacu Eugeniu sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 63 alin.(2) Cod contravențional, care sancționează fapta de neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinți sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligațiilor de întreținere, de educare și de instruire a copilului.

Astfel, instanța de recurs reconfirmă poziția primei instanțe că, vina lui Burlacu Eugeniu în neîndeplinirea corespunzătoare a obligației de educare și instruire a copilului minor, conform prevederilor art. 63 alin. (2) Cod contravențional, se confirmă prin probele administrate și anume: procesul-verbal cu privire la contravenție din 29.08.2024, informația telefonică parvenită la 112; plângerea depusă de către Șuprovici Anastasia; plângerea depusă de Mecleuș Boris; procesul-verbal de consemnarea a declarațiilor lui Șuprovici Anastasia din 12.08.2024; proces-verbal de cercetare la fața locului din 12.08.2024; ordonanță privind constatările medico–legale din 12.08.2024; foto- tabel; raportul de constatare din 13.08.2024; procesul-verbal de consemnare a declarațiilor contravenientului din 12.08.2024; procesul-verbal de consemnare a declarațiilor lui Mecluș Boris din 12.08.2024; explicația minorului *****; proces-verbal de consemnare a declarațiilor lui ***** din 15.08.2024; procesul-verbal privind vizionarea și examinarea înregistrării video din 16.08.2024; petiția colectivă din 16.08.2024, foto–tabelul; informație medicală emisă pe numele Mecluș Boris și informația privind efectuarea lucrărilor de reparație, prin care instanța cu certitudine constată că încălcările depistate ce formează învinuirea în partea respectivă au fost comise de către Burlacu Eugeniu.

Respectiv, Colegiul penal consideră justă și corectă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui Burlacu Eugeniu, în comiterea încălcării prevederilor art.63 alin.(2) Cod contravențional, sunt fondate, or agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar în cadrul ședinței de judecată s-a constatat cu certitudine că Burlacu Eugeniu la data de 12.08.2024 ora 18:00, aflându-se în mun.Bălți str. 1Mai 1A nu și-a îndeplinit obligațiile de educare și instruire a fiului său minor ***** în rezultatul căror ultimul l-a agresat fizic în stradă pe cet.Mecluș Boris a.n. *****, și a proiectat „grafiti” pe peretele blocului rezidențial situat pe adresa mun.Bălți str.1Mai 1A, prin ce a comis contravenția prevăzută de art.63 alin. (2) Cod contravențional.

Colegiul reține că au fost respectate dispozițiile legale prevăzute sub sancțiunea nulității absolute, iar recurentul nu a invocat careva motive pasibile să anuleze procesul-verbal cu privire la contravenție.

De menționat că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal.

După cum rezultă din analiza de mai sus, procesul verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția veridicității.

Fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții.

Recurentul nu a făcut dovada celor susținute prin recurs, în sensul că nu se face vinovat de fapta reținută în sarcina sa de agentul constatator.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal consideră că recursul este declarativ, totodată instanța de fond a emis o hotărâre legală și întemeiată, care este bazată pe probele prezentate și cercetate în cadrul ședinței judiciare.

Colegiul penal consideră că nu pot fi luate în considerație afirmațiile recurenților privind examinarea prezentei cauze în instanța de fond în lipsa unui apărător ales sau desemnat de către oficiul de Asistență Juridică Garantată de Stat care urma să-i reprezinte interesele contravenientului Burlacu Eugeniu în instanța de fond, or potrivit prevederilor art.378 Cod contravențional, alin. (2) pe parcursul procesului contravențional, părțile au dreptul să fie asistate de un apărător (avocat) și conform alin. (3), în momentul pornirii procesului contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să aducă la cunoștința persoanei pasibile de răspundere contravențională dreptul ei de a fi asistată de un apărător.

Prin urmare, Colegiul penal constată faptul că contravenientul Burlacu Eugeniu la examinarea cauzei deferită justiției în instanța de fond a beneficiat de dreptul de a-și angaja un avocat ales sau de a depune o cerere la oficiul
de Asistența Juridică Garantată de Stat pentru a fi asigurat cu avocat în instanța de fond.

În continuare, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din data de 17.09.2024, părților la proces i-au fost explicate drepturile și obligațiile (f.d.56), iar contravenientul Burlacu Eugeniu nu a înaintat o careva cerere de a fi asistat de un careva apărător, astfel și în acest context argumentele invocate de partea apărării în recursul declarat urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

De asemenea, sunt irelevante și argumentele recurenților cu privire la faptul că agentul constatator prin procesul verbal cu privire la contravenție a făcut trimitere și la prevederile art. 60 Cod familiei, or la calificarea acțiunilor Burlacu Eugeniu agentul constatator și instanța de judecată corect au luat în considerație prevederile art.60 alin. (1) Codul Familei, unde se stipulează că părinţii au dreptul şi sînt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul

dacă locuiesc împreună sau separate, de rând cu acest fapt prin prisma art.62 alin. (4) din același act normativ, părinții poartă răspundere, în model stabilit, pentru exercitarea drepturilor părintești în detrimentul intereselor copilului.

Solicitarea apărătorului de apreciere critică a declarațiilor victimelor Șuprovici Anastasia și Mecluș Boris sunt la fel irelevante, poziția respectivă fiind apreciată de Colegiul penal ca un dezacord cu soluția adoptată de instanța de fond în detrimentul clientului său, Burlacu Eugeniu.

De asemenea este irelevantă și declarativă și afirmația cu privire la imparțialitatea instanței de judecată la emiterea hotărârii și judecarea cauzei, or, careva încălcări de procedură sau a drepturilor și libertăților contravenientului de către instanța de recurs nu s-au constatat, la fel ca și alte temeiuri de declarare a nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, care a fost întocmit de către agentul constatator în corespundere cu normele legale prevăzute de art. 443 Cod contravențional.

În respingerea alegațiilor părții apărării privind nerecunoașterea pe caz a unei persoane în calitate de victimă, Colegiul penal reține că în rezultatul contravenției reținute și constatate potrivit procesului verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 317634 din 29.08.2024 la pct.6- Fapta contravențională a fost reținută paguba cauzată prin contravenție-10599 lei.

Așadar, cu referire la pretențiile de ordin material suportate de victima Șuprovici Anastasia în suma de 10599 lei, Colegiul penal constată corectitudinea soluției emise de instanța de fond și în aceasta parte privind admiterea în principiu a acțiunii civile, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor urmează să decidă instanța de drept civil.

În consecință, instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

În baza celor expuse supra și în conformitate cu art. 473 alin. (1) p. 1 lit. c) Cod contravențional RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,-

D E C I D E:

Recursul declarat de către **avocatul Angela Procopciuc** în comun cu **contravenientul Eugeniu Burlacu**, împotriva hotărârii judecătoriei Bălți Sediul Central din 17.09.2024, se respinge ca nefondat, hotărâre care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător Judecători